

การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 โรงเรียนดอนฉิมพลีพิทยาคมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus
กับการสอนปกติ

THE COMPARISON OF CRITICAL READING OF 7TH GRADE
(MATTHAYOMSUKSA 1) STUDENTS OF DONCHIMPLEEPITTAYAKOM
SCHOOL BY USING KWL PLUS TECHNIQUE AND
CONVENTIONAL METHOD

ปติตดา นครังสุ^{1*} และ เด่นดาว ชลวิทย์²

¹สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

²คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

*ผู้รับผิดชอบบทความ

Patidta Nakarangs^{1*} and Dendow Chonlawit²

E-mail: 0204patidpatid@gmail.com¹, ajandendow@hotmail.com²

¹Master of Education Program in Teaching Thai, Faculty of Education,
Ramkhamhaeng University, Thailand.

²Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, Thailand.

*Corresponding author

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนเทคนิค KWL Plus และวิธีการสอนปกติ (2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนเทคนิค KWL Plus และ (3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนปกติ ประชากร คือนักเรียนโรงเรียนดอนฉิมพลีพิทยาคมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 3 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 105 คน กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนโรงเรียนดอนฉิมพลีพิทยาคมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 70 คน ซึ่งได้มาโดยการนำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยพื้นฐานในภาคเรียนที่ผ่านมาวิเคราะห์ด้วยสถิติ ANOVA พบว่าผลการเรียนของนักเรียนไม่แตกต่าง จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับสลากเพื่อเลือก 1 ห้องเรียนเป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL Plus และ 1 ห้องเรียนเป็นกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (t-test) แบบ Dependent และ Independent

ปรากฏผลการวิจัย ดังนี้ ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนเทคนิค KWL Plus สูงกว่าวิธีการสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนเทคนิค KWL Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ความสามารถในการอ่าน; การอ่านเชิงวิเคราะห์; การสอนเทคนิค KWL Plus

Abstract

This study aimed to compare (1) critical reading ability of 7th grade (Matthayomsuksa 1) students between KWL Plus technique and conventional method, (2) pre-test and post-test results of the students who were instructed by using KWL Plus as a medium of instruction, and (3) pre-test and post-test results of those who were instructed by using conventional method. The population was composed of 105 Matthayomsuksa 1 students from 3 classes, who studied at Donchimpleepittayakom School in the second semester of academic year 2018. Analyzing academic achievement scores of the previous semester by using ANOVA statistics, 70 students from 2 classes with similar achievement test results were selected as sample of the intervention. Then, the simple random sampling method of drawing lots were used to select an experimental group of KWL Plus technique as a medium of instruction and a control group for conventional method. The instruments of this research consisted of lesson plan for KWL Plus technique, lesson plan for conventional method, and critical reading achievement tests. Descriptive statistics for the data collected were analyzed in terms of mean ($\bar{x}$) and standard deviation (SD). In addition, dependent and independent t-test were also employed.

After the intervention, the research findings were shown that critical reading achievement scores of 7th grade (Matthayomsuksa 1) students with KWL Plus technique as a medium of instruction were significantly higher than conventional method at .05. Regarding to Matthayomsuksa 1 students' critical reading ability by using KWL Plus technique, it was found that their post-test scores were higher than their pre-test scores at the statistically significant level of .05. Moreover, it was found that post-test scores of Matthayomsuksa 1 students' critical reading ability by using conventional method were higher than their pre-test scores at the statistically significant level of .05.

Keyword: Reading ability, Critical reading, KWL Plus technique

บทนำ

การเรียนรู้ในปัจจุบันเป็นการเรียนรู้ที่มีข้อมูลข่าวสารมากมายและสามารถส่งต่อหากันได้อย่างรวดเร็ว เพื่อที่จะพัฒนาผู้เรียนเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นโลกแห่งการทำงาน การศึกษาขั้นสูงและดำรงชีวิตอย่างสร้างสรรค์และเป็นสุข ทักษะการเรียนรู้ที่สำคัญอย่างยิ่งคือทักษะการสื่อสาร โดยเฉพาะทักษะการวิเคราะห์ การอ่าน การคิด และการเขียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ของผู้เรียนนับเป็นหน้าที่โดยตรงของครูผู้สอนนั่นเอง การส่งเสริมสนับสนุนและกระตุ้นทักษะการวิเคราะห์ของผู้เรียนมาจากกระบวนการเรียนรู้ที่มีพื้นฐานมาจากการคิดอย่างเป็นระบบ การคิดจะเกิดขึ้นเมื่อสมองเราได้รับข้อมูลต่าง ๆ เข้ามา การอ่านเป็นการรับข้อมูลอย่างหนึ่งที่ผู้เรียนต้องใช้ในชีวิตประจำวันและมีอยู่ในกิจกรรมการเรียนรู้ตลอดเวลา ถือเป็นการรับข้อมูลเบื้องต้นที่จะนำไปสู่การเรียนรู้นั่นเอง

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาไทยพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ผ่านมามีปัญหาคือ ความสามารถในการอ่านวิเคราะห์ภาษาไทยของผู้เรียนมีผลคะแนนต่ำกว่าความสามารถด้านการเขียนและการพูด จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าวิธีการสอนที่จะนำมาพัฒนาความสามารถด้านการอ่านวิเคราะห์ และพบว่าวิธีการสอนด้วยเทคนิค KWL Plus เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นที่ตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่าน ผึกคิดอย่างเป็นลำดับขั้นตอน เกิดความรู้ใหม่ที่มีพื้นฐานมาจากความรู้เดิมของผู้เรียนและนำไปสู่ความเข้าใจอย่างแท้จริง

ผู้วิจัยจึงสนใจและได้นำวิธีการสอนด้วยเทคนิค KWL Plus มาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาไทยพื้นฐานเพื่อช่วยพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนเทคนิค KWL Plus และวิธีการสอนปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนเทคนิค KWL Plus
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนปกติ

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนเทคนิค KWL Plus สูงกว่าวิธีการสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนเทคนิค KWL Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร

คือ นักเรียนโรงเรียนดอนฉิมพิทยาคมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 3 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 105 คน

กลุ่มตัวอย่าง

คือ นักเรียนโรงเรียนดอนฉิมพิทยาคมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 70 คน ประกอบด้วย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 จำนวน 35 คน เป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL Plus และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 จำนวน 35 คน เป็นกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนปกติ

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ วิธีการสอนด้วยเทคนิค KWL Plus และการสอนปกติ

ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เนื้อหา

เนื้อหาที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กำหนดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สาระที่ ๑ การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน โดยใช้บทอ่านเป็น นิทาน ข่าว บทความ และสารคดี

ระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยใช้ระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง จำนวน 8 ชั่วโมง วันละ 2 ชั่วโมง จำนวน 4 วัน และใช้เวลาในการทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้อย่างละ 1 ชั่วโมง รวมเวลาที่ใช้ทั้งหมด 10 ชั่วโมง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยวิธีการสอนเทคนิค KWL Plus ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่พัฒนาขึ้น
2. เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับครูผู้สอนภาษาไทยในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนและพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น การฟัง การพูด และการเขียน
3. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับวิธีการสอนด้วยเทคนิค KWL Plus

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับการเปรียบเทียบการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนเทคนิค KWL Plus กับวิธีการสอนปกติ ดังนี้

การสอนด้วยเทคนิค KWL Plus พัฒนามาจากการสอนแบบ KWL ของ Donna Ogle การจัดการเรียนรู้แบบ KWL เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนมีทักษะกระบวนการอ่านซึ่งสอดคล้องกับทักษะการคิดอย่างรู้ตัวว่าตนคิดอะไร มีวิธีคิดอย่างไร สามารถตรวจสอบความคิดของตนได้ โดยนักเรียนจะได้รับการฝึกให้ตระหนักในกระบวนการทำความเข้าใจตนเอง มีการวางแผน ตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตน มีการจัดระบบข้อมูลเพื่อการดึงมาใช้ภายหลังได้อย่างมีประสิทธิภาพ องค์ประกอบสำคัญของการสอน KWL คือ เนื้อหาสาระของเรื่องที่จะศึกษา ประเด็นคำถาม และผลการเรียนรู้ของนักเรียน จากนั้นได้รับการพัฒนาให้สมบูรณ์ขึ้นในชื่อ KWL Plus โดย Eileen Carr & Donna Ogle (1987) โดยยังคงสาระเดิมของ KWL คือ K (What do I know) – นักเรียนได้เรียนรู้อะไรมาบ้างแล้วก่อนการอ่าน W (What we want to know) – นักเรียนต้องการรู้อะไร L (What we want have learned) – ผลของการเรียนรู้ของนักเรียน และเพิ่มเติมการทำแผนผังความคิด (Mind Map) และการสรุปข้อความ (Summarizing information) จากเรื่องที่อ่าน วิธีการนี้จะช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับ วัชรรา เล่าเรียนดี และคณะ (2560, หน้า207) ได้สรุปว่า การสอนแบบ KWL Plus มีพื้นฐานมาจากการสอนแบบ KWL ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วนที่สำคัญ คือ (K) ระบุสิ่งที่รู้ เรื่องที่รู้เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กำหนด หรือหัวเรื่องที่กำหนด (W) อยากรู้อะไรบ้างจากสิ่งหรือเรื่องที่กำหนดในขั้นแรก และ (L) เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่กำหนดหลังจากอ่านเสร็จแล้ว และเพิ่มเติมในส่วนของการทำผังความคิดบทสรุปของเรื่องที่อ่าน เมื่อจบกระบวนการ KWL แล้ว

สรุปได้ว่า การสอนด้วยเทคนิค KWL Plus หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน และทักษะการคิดอย่างเป็นลำดับขั้นตอน คิดอย่างรู้ตัว มีการวางแผน สามารถตั้งคำถามและหาคำตอบจากเรื่องที่อ่านและสรุปได้ นำประสบการณ์ความรู้เดิมของผู้เรียนมาใช้ในกระบวนการอ่าน จนเกิดความเข้าใจ โดยครูเป็นผู้กระตุ้นให้นักเรียนตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านและแสวงหาคำตอบ การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus มีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้น K (What you know) นักเรียนรู้อะไร เป็นขั้นตรวจสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียนในเรื่องนั้น ๆ ก่อนเรียน
2. ขั้น W (What you want to know) นักเรียนต้องการรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เป็นขั้นตอนที่ตรวจสอบว่าผู้เรียนต้องการรู้อะไรเพิ่มเติม และจะเรียนรู้เรื่องเหล่านั้นได้อย่างไร
3. ขั้น L (What you have learned) นักเรียนเกิดการเรียนรู้อะไร เป็นขั้นตอนตรวจสอบว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อะไรบ้าง
4. ขั้น Plus เป็นขั้นตอนเสริม นักเรียนสร้างแผนผังความคิด (Mapping) จากการอ่าน และเขียนสรุปความคิดรวบยอดจากแผนผังความคิด (Summarizing) ซึ่งช่วยสะท้อนผลที่เกิดจากการเรียนรู้

การสอนปกติ กรมวิชาการ (2545, หน้า 2) ได้สรุปว่า การสอนปกติเป็นกระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีการสอนที่มีกิจกรรมหรือประสบการณ์ต่าง ๆ ให้นักเรียนได้เรียนรู้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตรงตามจุดประสงค์การสอนที่กำหนดไว้ มีลำดับขั้นกิจกรรมหรือประสบการณ์เริ่มจากง่ายไปยาก ให้เห็นเป็นลำดับและที่สำคัญคือผู้สอนสามารถปฏิบัติได้จริง ประกอบด้วย (1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูเป็นผู้นำเข้าสู่บทเรียนเพื่อกระตุ้นความสนใจและความพร้อมของนักเรียน พร้อมทั้งแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบ (2) ขั้นสอน ครูดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ มีการอภิปรายซักถามกันในชั้นเรียน มีสื่อประกอบการเรียนการสอน นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง (3) ขั้นสรุป เป็นการสรุปบทเรียนโดยครูหรือนักเรียน หรือทั้งครูและนักเรียนช่วยกันสรุป มีการซักถาม การตรวจเฉลยแบบฝึกหัด กิจกรรมสรุปในลักษณะต่าง ๆ

สรุปได้ว่า การสอนปกติ หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างมีขั้นตอนที่ทางกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ หรือทางสถานศึกษาเป็นผู้กำหนด โดยผู้สอนดำเนินการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ด้วยวิธีการต่าง ๆ มีลำดับขั้นกิจกรรมเริ่มจากง่ายไปยาก

ขั้นตอนการสอนปกติ ประกอบด้วย

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูเป็นผู้นำเข้าสู่บทเรียนเพื่อกระตุ้นความสนใจและความพร้อมของนักเรียน พร้อมทั้งแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบ
2. ขั้นสอน ครูดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ มีการอภิปรายซักถามกันในชั้นเรียน มีสื่อประกอบการเรียนการสอน นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง
3. ขั้นสรุป เป็นการสรุปบทเรียนโดยครูหรือนักเรียน หรือทั้งครูและนักเรียนช่วยกันสรุป มีการซักถาม การตรวจเฉลยแบบฝึกหัด กิจกรรมสรุปในลักษณะต่าง ๆ

การอ่านเชิงวิเคราะห์ สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์ (2531, หน้า 71) ได้สรุปว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ หมายถึง การอ่านเพื่อพิจารณาอย่างถี่ถ้วน พิจารณารูปแบบงานประพันธ์ แยกเนื้อเรื่องออกเป็นส่วน ๆ พิจารณาแต่ละส่วนว่าสัมพันธ์กันอย่างไร รวมทั้งผู้เขียนใช้กลวิธีใดในการนำเสนอเรื่อง เบญจภาคี เจริญมหาวิทยาลัย (2560, หน้า 14) ได้สรุปว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ เป็นการอ่านโดยพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วน เพื่อแยกแยะทำความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบหรือโครงสร้างของหนังสือแต่ละประเภท ว่ามีรูปแบบ กลวิธีในการประพันธ์ เนื้อหาหรือเนื้อเรื่องและสำนวนภาษาเป็นอย่างไร

สรุปได้ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ หมายถึง การแปลความหมายตามตัวอักษรอย่างพิจารณา ไตร่ตรอง ละเอียดถี่ถ้วน โดยใช้เหตุผลประกอบ รับรู้เรื่องราวทั้งอรรถสเน่ห์และวิธีการสื่อสาร อย่างครบถ้วน แยกแยะองค์ประกอบแต่ละส่วนของสาร พิจารณาความหมายซ่อนเร้นได้ พิจารณาความสัมพันธ์ของแต่ละส่วนได้ จนเกิดความเข้าใจ รู้เรื่องราวนั้น ๆ อย่างรอบด้าน สามารถนำความรู้ ความคิด ไปใช้สร้างสรรค์และพัฒนาได้

ความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ ยุภากรัก จัยเดช (2556, หน้า 9) ได้สรุปว่า ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ หมายถึงการอ่านอย่างละเอียดด้วยความรอบคอบ โดยพิจารณาแยกแยะเนื้อหา ประโยค ถ้อยคำ แยกข้อดีข้อบกพร่องที่ปรากฏในเรื่อง เรียงลำดับความสำคัญของเรื่อง และพิจารณาว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จจริง ส่วนใดเป็นข้อคิดเห็น ส่วนใดควรเชื่อถือ และสามารถสรุปเรื่องและแนวคิดจากเรื่องที่อ่านได้ พรณี วิเศษโวหาร (2556, หน้า 11) ได้สรุปว่า ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ หมายถึงความสามารถในการอ่านเพื่อพิจารณาในส่วนประกอบของบทอ่านอย่างละเอียดถี่ถ้วน เพื่อแยกแยะประเด็นสำคัญ แยกแยะข้อมูลข้อเท็จจริงกับความคิดเห็น แล้วนำมาจัดลำดับโดยอาศัยความรู้ในเรื่องนั้น ๆ มาประกอบการพิจารณา โดยใช้ความคิดอย่างรอบคอบ ใช้วิจารณญาณอย่างลึกซึ้ง เพื่อประเมินและหาคุณค่าในสิ่งที่อ่าน

สรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการอ่านอย่างละเอียดรอบคอบ แล้วพิจารณา แยกแยะรูปแบบ พิจารณาได้ว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จจริง ส่วนใดเป็นข้อคิดเห็น จัดเรียงลำดับความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน สรุปแนวคิดสำคัญ ใช้ความคิด ความมีเหตุผล ประเมินและหาคุณค่าจากเรื่องที่อ่านตามเจตนาของผู้เขียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มนกรณ ใจรูบ (2551, หน้าบทคัดย่อ) การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ผลการวิจัยพบว่า (1) ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้านบอกความสำคัญของเรื่องอยู่ในระดับสูงมากเป็นลำดับที่ 1 และด้านสรุปใจความสำคัญของเรื่องอยู่ในระดับสูงแต่เป็นลำดับสุดท้าย นักเรียนมีผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ด้านการอ่านนิทาน อยู่ในระดับสูงมากเป็นลำดับที่ 1 และมีผลการเรียนรู้ด้านการอ่านสารคดี อยู่ในระดับสูง เป็นลำดับสุดท้าย (2) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus อยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความเห็นว่าเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนตั้งคำถามและค้นหาคำตอบในสิ่งที่เรียนรู้และอยากรู้ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ นักเรียนมีความเห็นว่าเป็นการมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนเพิ่มมากขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบ Randomized control group Pretest Posttest design โดยผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1.กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนโรงเรียนดอนฉิมพิทยาคมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 3 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 105 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนโรงเรียนดอนฉิมพลีพิทยาคมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 70 คน ซึ่งได้มาโดยการนำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยพื้นฐานในภาคเรียนที่ผ่านมา วิเคราะห์ด้วยสถิติ ANOVA พบว่าผลการเรียนของนักเรียนไม่แตกต่างกันทั้ง 3 ห้องเรียน จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับสลากเพื่อเลือก 1 ห้องเรียนเป็นกลุ่มทดลองและ 1 ห้องเรียนเป็นกลุ่มควบคุม ได้ผลดังนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 จำนวน 35 คน เป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL Plus นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 จำนวน 35 คน เป็นกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนปกติ

2.การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง โดยกำหนดเนื้อหาเป็นนิทาน ชั่ว บทความ และสารคดี โดยสาระสำคัญของเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ การกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ ตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง(Index of Item Objective Congruence: IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00

2. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง โดยกำหนดเนื้อหาเป็นนิทาน ชั่ว บทความ และสารคดี โดยสาระสำคัญของเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ การกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ ตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00

3. สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ เสนออาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องทางด้านเนื้อหา แล้วปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ ตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 คัดเลือกข้อทดสอบที่อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ นำมาทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง นำคะแนนมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) ได้ 0.36 – 0.73 และค่าอำนาจจำแนก (r) ได้ 0.23 – 0.77 ค่าความเชื่อมั่นตามสูตร KR – 20 เท่ากับ 0.80 คัดเลือกข้อทดสอบที่อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ จำนวน 30 ข้อ นำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.การดำเนินการทดลอง

1. ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ โดยทดสอบทั้ง 2 กลุ่ม บันทึกผลคะแนนเก็บไว้เปรียบเทียบกับคะแนนหลังการจัดการเรียนรู้

2. ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยดำเนินการสอนนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มด้วยตนเอง โดยใช้วิธีการและขั้นตอนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการวิเคราะห์นิทาน ชั่ว บทความ และสารคดี

ใช้เนื้อหาเดียวกัน ระยะเวลาการสอนกลุ่มละ 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมงเท่ากัน โดยกลุ่มทดลอง ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL Plus และกลุ่มควบคุม ได้รับการสอนปกติ

3. ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ โดยทดสอบทั้ง 2 กลุ่ม ใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียนแต่สลับตัวเลือก ตรวจและบันทึกผลคะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ นำผลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนเทคนิค KWL Plus กับวิธีการสอนปกติ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนเทคนิค KWL Plus กับวิธีการสอนปกติ

การทดสอบ	N	$\bar{x}$	S.D.	t	p
กลุ่มทดลอง	35	19.46	1.52	5.102	*.00
กลุ่มควบคุม	35	17.63	1.48		

*p <.05

จากตาราง พบว่า คะแนนการทดสอบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนเทคนิค KWL Plus มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 19.46 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.52 คะแนนการทดสอบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนปกติ มีคะแนนเฉลี่ย 17.63 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.48 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างการเรียนด้วยวิธีการสอนเทคนิค KWL Plus กับวิธีการสอนปกติ พบว่าคะแนนการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนเทคนิค KWL Plus ของนักเรียนสูงกว่าการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนเทคนิค KWL Plus

ตาราง 2 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนเทคนิค KWL Plus

การทดสอบ	N	$\bar{x}$	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	35	13.46	1.67	-51.74	*.00
หลังเรียน	35	19.46	1.52		

*p <.05

จากตาราง พบว่า คะแนนการทดสอบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 13.46 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.67 คะแนนการทดสอบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 19.46 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.52 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนเทคนิค KWL Plus พบว่าคะแนนความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลเปรียบเทียบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนปกติ

ตาราง 3 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนปกติ

การทดสอบ	N	$\bar{x}$	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	35	13.31	1.69	- 30.67	*.00
หลังเรียน	35	17.63	1.48		

*p < .05

จากตาราง พบว่า คะแนนการทดสอบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 13.31 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.69 คะแนนการทดสอบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 17.63 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.48 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนปกติ พบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนเทคนิค KWL Plus กับวิธีการสอนปกติ พบว่ามีความสามารถแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนเทคนิค KWL Plus มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่สอนด้วยวิธีสอนปกติ เนื่องจากวิธีการสอนเทคนิค KWL Plus เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนเกิดทักษะการอ่าน มีส่วนร่วมในการอ่านอย่างกระตือรือร้น คิดอย่างรู้ตัว มีการวางแผน สามารถตั้งคำถามและหาคำตอบจากเรื่องที่อ่านและสรุปได้ นำประสบการณ์ความรู้เดิมของนักเรียนมาใช้ในการบวนการอ่าน จนเกิดความเข้าใจอย่างเป็นลำดับขั้นตอน ดังนี้ (1) ขั้น K (What you know) นักเรียนรู้อะไร นักเรียนระบุสิ่งที่รู้ที่เกี่ยวข้องกับหัวเรื่องที่กำหนด เป็นขั้นตรวจสอบความรู้พื้นฐานของนักเรียนในเรื่องนั้น ๆ ก่อนเรียน (2) ขั้น W (What you want to know) นักเรียนต้องการรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน นักเรียนอยากรู้อะไรจากที่ระบุไว้ในขั้นแรก เป็นขั้นตอนที่ตรวจสอบว่านักเรียนต้องการรู้อะไรเพิ่มเติม และจะเรียนรู้เรื่องเหล่านั้นได้อย่างไร (3) ขั้น L (What you have learned) นักเรียนเกิดการเรียนรู้รู้อะไรบ้างหลังจากอ่านเสร็จแล้ว เป็นขั้นตอนตรวจสอบว่านักเรียนเกิดการเรียนรู้รู้อะไรบ้าง (4) ขั้นตอนเสริม นักเรียนสร้างแผนผังความคิด (Mapping)

จากการอ่าน และเขียนสรุปความคิดรวบยอดจากแผนผังความคิด (Summarizing) ซึ่งช่วยสะท้อนผลที่เกิดจากการเรียนรู้ เป็นการลำดับข้อมูลอย่างเป็นระบบ ช่วยสร้างความรู้ใหม่และสรุปความรู้จากเรื่องที่อ่าน วิธีการสอนเทคนิค KWL Plus เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนได้รับการกระตุ้นอย่างเป็นระบบตามลำดับขั้นตอน เชื่อมโยงความรู้เดิมไปสู่ความรู้ใหม่ การทำแผนผังความคิดและเขียนสรุปทำให้นักเรียนได้จัดระบบความคิด ลำดับความสำคัญ เรียบเรียงภาษาเป็นของตนเอง ทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านอย่างครอบคลุม ช่วยพัฒนาทักษะการอ่าน เพราะแต่ละขั้นตอนเป้าหมายคือให้นักเรียนอ่าน คิดวิเคราะห์โดยละเอียด มีครูคอยกระตุ้นด้วยคำถามส่งผลให้นักเรียนอยากเรียนรู้ แสวงหาคำตอบ นำไปสู่คำตอบที่หลากหลาย เพิ่มพูนความรู้ใหม่ขึ้น ทำให้ความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนสูงกว่าการเรียนรู้แบบปกติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุทธกร จัวยเดช (2556, หน้าบทคัดย่อ) การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์และการเขียนสื่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค เค-ดับเบิลยู-แอล-บวก (KWL plus) กับการสอนปกติ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถเชิงอ่านวิเคราะห์ การเขียนสื่อความ และความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL plus สูงกว่ากลุ่มการสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยกลุ่มทดลองที่สอนด้วยเทคนิค KWL plus มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่สอนโดยการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนปกติ

2. การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนเทคนิค KWL Plus ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสามารถหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นผลมาจากการที่ผู้วิจัยได้เลือกวิธีการสอนเทคนิค KWL Plus เป็นการสอนที่เน้นที่ตัวนักเรียนเป็นสำคัญ มีจุดมุ่งหมายในแต่ละขั้นตอนชัดเจน ฝึกให้นักเรียนคิดอย่างเป็นลำดับ หลักในการจัดกิจกรรมเทคนิค KWL Plus ประกอบด้วย การเลือกเนื้อหาเรื่องราวที่กระตุ้นความสนใจให้กับนักเรียน การเตรียมใบความรู้ ใบงาน ตารางการวิเคราะห์ KWL Plus โดยครูคอยกระตุ้นนักเรียนด้วยคำถาม ฝึกให้นักเรียนตั้งคำถามและแสวงหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน นักเรียนจะได้รับการกระตุ้นให้คิด ฝึกคิดและอ่านอย่างเป็นระบบ มีการตรวจสอบความเข้าใจของตนเองตามขั้นตอน ดังนี้ ขั้น K รู้อะไรจากเรื่องหรือหัวข้อเรื่องที่กำหนด ขั้น W อยากรู้อะไรเพิ่มเติม โดยนักเรียนตั้งคำถามซึ่งคำถามจะมาจากความสนใจของนักเรียนเอง ขั้น L ได้เรียนรู้อะไรบ้าง จากนั้น สร้างแผนผังความคิดซึ่งนักเรียนต้องกลับไปอ่านทบทวนจากขั้น K เพื่อจะได้จัดประเภทของสิ่งที่เรียนรู้โดยเขียนคำสำคัญไว้ตรงกลางแผนผังความคิดและโยงความสัมพันธ์กับคำสำคัญย่อยเพื่ออธิบายรายละเอียดของความคิดหลัก จากนั้นเขียนสรุปเรื่องจากผังความคิดที่นักเรียนสร้างขึ้น เป็นการแสดงออกถึงความเข้าใจเรื่องที่อ่านอย่างแท้จริงรวมเข้ากับความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนเอง ตลอดจนมีการจัดระบบข้อมูลความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ วิธีการสอนเทคนิค KWL Plus ช่วยพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ให้กับนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรณี วิเศษโวหาร (2556, หน้าบทคัดย่อ) ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์และการเขียนสรุปความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – plus ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – plus พบว่า ก่อนการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 13.75 คิดเป็นร้อยละ 45.83 หลังการจัดการเรียนรู้

นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 25.69 คิดเป็นร้อยละ 85.63 และมีคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ยเท่ากับ 11.94 คิดเป็นร้อยละ 39.79

3. การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์แตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสามารถหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นผลมาจากครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีกิจกรรมหรือประสบการณ์ต่าง ๆ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ มีลำดับขั้นกิจกรรมเริ่มจากง่ายไปยากตามขั้นตอน ดังนี้ ชี้นำเข้าสู่บทเรียน ครูเป็นผู้นำเข้าสู่บทเรียนเพื่อกระตุ้นความสนใจและความพร้อมของนักเรียน พร้อมทั้งแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบ ชี้นำสอน ครูดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ มีการอภิปรายซักถามกันในชั้นเรียน มีสื่อประกอบการเรียนการสอน นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ชี้นำสรุป เป็นการสรุปบทเรียนโดยครูหรือนักเรียน หรือทั้งครูและนักเรียนช่วยกันสรุป มีการซักถาม มีแบบฝึกตรงตามเนื้อหาและจุดประสงค์ในการเรียน มีการตรวจเฉลยแบบฝึกหัด กิจกรรมสรุปในลักษณะต่าง ๆ นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม การทำงานกลุ่ม การปฏิบัติงานจริง จึงเป็นผลทำให้ความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สวีน ยมหา (2553, หน้าบทคัดย่อ) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การสอนอ่านแบบ KWL – PLUS กับวิธีการสอนอ่านแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีสอนอ่านแบบ KWL – PLUS มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ใช้วิธีการสอนอ่านแบบปกติ

ข้อเสนอแนะ

1. วิธีการสอนด้วยเทคนิค KWL Plus เป็นกระบวนการสอนอ่านที่ครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการช่วยกระตุ้น ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยการตั้งคำถามและหาคำตอบในเรื่องที่เรียนรู้ ดังนั้นครูต้องทำความเข้าใจกับเนื้อหาที่นำมาสอนเป็นอย่างดีก่อน
2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนเทคนิค KWL Plus มีลำดับขั้นตอนที่เหมือนเดิมซ้ำ ๆ อาจทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่ายและทำซ้ำขั้นตอนไป ครูผู้สอนควรกำกับ ดูแล ให้เป็นไปตามลำดับขั้น ควรเลือกบทอ่านที่น่าสนใจ เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน เพื่อช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ และอยากมีส่วนร่วมในการเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำวิธีการสอนเทคนิค KWL Plus ไปใช้พัฒนาทักษะทางภาษาไทยด้านต่าง ๆ เพิ่มเติม เช่น ทักษะการฟัง ทักษะการเขียน ทักษะการพูด รวมทั้งการพัฒนาในรายวิชาอื่น ๆ ต่อไป
2. ควรนำวิธีการสอนเทคนิค KWL Plus ไปใช้กับเนื้อหาที่เป็นบทร้อยกรอง เพื่อช่วยพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จุฑาทิพย์ อินทร์ช่วยและบุษยา บัวสมบุญ. (2558). การศึกษาความสามารถการอ่านวิเคราะห์บทกวีร้อยแก้วของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-PLUS. *Veridian E-Journal Slipakorn University*, 30(3), 71-83.
- เบญจศักดิ์ เจริญมหาวิทยาลัย. (2560). การอ่านเพื่อการวิเคราะห์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พรณี วิเศษโฆหาร. (2556). ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์และการเขียนสรุปความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – plus. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- มนกรณ ใจรู้รอบ. (2551). การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ยุภารักษ์ จุ้ยเดช. (2556). การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์และการเขียนสื่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค เค-ดับเบิลยู-แอล-บวก (KWL plus) กับ การสอนปกติ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- วัชรวิภา เล่าเรียนดีและคณะ. (2560). กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อพัฒนาการคิดและการยกระดับคุณภาพคุณภาพการศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21 (พิมพ์ครั้งที่ 12). นครปฐม: เพชรเกษมพรินติ้งกรุ๊ป จำกัด.
- สมบัติ จำปาเงินและสำเนียง มณีกาญจน์. (2531). *หลักนักอ่าน*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เรือนแก้วการพิมพ์.
- สวิน ยมมา. (2553). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การสอนอ่านแบบ KWL – PLUS กับวิธีการสอนอ่านแบบปกติ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Eileen Carr, Donna Ogle. (1987). K – W – L – Plus: A Strategy for Comprehension and Summarization. *Journal of Reading*, 30(7), 625–631.